

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΛΑ ΝΕΑ

Μέσα στο βαθύ σκοτάδι της χώρας διαφαίνεται κάποιο αμυδρότατο φως, αλλά ο μέσος πολίτης αδυνατεί να το διακρίνει καθώς μένει βυθισμένος στην βιοπάλη και νύχτα-μέρα τον πολυβολούν ανελέητα οι πολιτικοί και τα Μ.Μ.Ε. Και, όμως, υπάρχουν καλά νέα. Περνούν απαρατήρητα επειδή βρίσκονται σκόρπια σε δύσβατα στατιστικά στοιχεία και τα πνίγει η δημόσια οχλαγωγία. Συνοψίζονται:

1. Ο προϋπολογισμός του 2016 τώρα μόλις κλείνει αλλά μέχρι και τον Νοέμβριο είχε ξεπεράσει τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις του αρμοδίου Υπουργού του. Πρώτη φορά μετά από χρόνια η Ελλάδα πέτυχε πρωτογενές πλεόνασμα που θα υπερβεί κάπως το 1% του ΑΕΠ. Φυσικά αυξήθηκαν περισσότερο οι εισπράξεις της οδυνηρής φορολογίας. Το σημαντικό, όμως, είναι ότι παράλληλα μειώθηκαν κατά 1,29 δις οι δημόσιες δαπάνες –πρωτοφανές στο πελατειακό Κράτος. Ακόμη πιο σημαντικό: μειώθηκαν κατά 30% οι απασχολούμενοι στον δημόσιο τομέα.

2. Η ανεργία παραμένει θηριώδης. Όμως, μεταξύ Σεπτεμβρίου 2015 και 2016 από το 24,7% έπεσε στο 23,1% σε έναν χρόνο: 81.013 λιγότεροι άνεργοι, κυρίως νέοι σε ηλικία. Αλλά επιβαρύνθηκαν οι ηλικιωμένοι. Άτομα 55-64 ετών ήσαν το 16,7% των ανέργων και ανήλθαν στο 17,7%, ενώ οι άνω των 65 ετών ήσαν το 10,9% και εκτινάχθηκαν στο 13,7%. Ωστόσο, οι νέοι 15-24 ετών εξακολουθούν να αποτελούν το 46,1% των ανέργων. Πριν ένα χρόνο, όμως, αποτελούσαν το 49,1%. Είδαν κάποιο φως. Βλέπουμε κι εμείς μια ακτινογραφία της κοινωνίας.

3. Η αμοιβή της μισθωτής εργασίας αυξήθηκε 1,6% το 2015 αλλά 4,5% το πρώτο εξάμηνο του 2016. Φτώχεια, αλλά άλμα.

4. Ολοένα περισσότεροι ξένοι τουρίστες χρόνο με τον χρόνο έρχονται στην χειμαζομένη και διεθνώς χλευαζομένη Ελλάδα. Ακόμη πιο πολλοί προβλέπονται φέτος, οπότε η ανταγωνιστική Τουρκία έγινε επικίνδυνος προορισμός. Δαπανούν λιγότερα αφ' ότου δέναμε τα σκυλιά με τα λουκάνικα, αλλά αιμοδοτούν την ασθενή οικονομία και εν μέρει εξυγιαίνουν το ληστρικό τουριστικό σύμπλεγμα. Στο αεροδρόμιο της Αθήνας έφθασαν 20 εκατομμύρια ξένοι το 2016 ενώ το 2011 είχαν έλθει 15 εκατομμύρια. Ανάλογα αυξήθηκαν οι ξένοι σε όλα τα αεροδρόμια.

5^{ov} Αχνά κινείται, αλλά πάντως κινείται, προς τα εμπρός η πραγματική οικονομία. Το 2016 η παραγωγή στην μεταποίηση αυξήθηκε 4,8% το πρώτο δεκάμηνο. Επιταχυνόμενη αύξηση παρουσίασαν οι εξαγωγές: 11,9% το πρώτο εξάμηνο και 8,3% το τρίτο τρίμηνο. Αυξήθηκαν, επίσης, οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου 2,9% το πρώτο εξάμηνο και 14,8% το τρίτο τρίμηνο.

Στηριζόμενοι σ' αυτά τα θετικά σημεία και στην επαγγελματική τους γνώση οι θέσει ηγέτες του καπιταλιστικού συστήματος εξέφρασαν ήδη την αισιοδοξία τους πριν ένα περίπου μήνα. Ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος επεσήμανε ότι σημειώνεται πλέον οικονομική πρόοδος η οποία ενισχύει τις προοπτικές για την ανάκαμψη της εθνικής οικονομίας και την έξοδο από την κρίση. «Επ' ουδενί λόγω δεν πρέπει να ανακοπεί η πρόοδος», προειδοποίησε τους πολιτικούς. Σχεδόν ταυτόχρονα ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών υπογράμμισε: «Γώρα εμφανίζονται τα πρώτα δείγματα επιστροφής σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί ένας νέος κύκλος πολιτικής και οικονομικής αβεβαιότητας που θα είναι καταστροφικός».

Τα τελευταία οκτώ χρόνια, ωστόσο, σημειώθηκε τόση οικονομική καταστροφή ώστε ουδείς αισθάνεται τα πρώτα δειλά βήματα προς την έξοδο από το τούνελ. Όταν το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 27,2%, οι φόροι αυξήθηκαν, μυριάδες έχασαν την δουλειά τους και πολλές συντάξεις διχοτομήθηκαν, είναι φυσικό να μη νιώθει κανείς την διαφορά προς το καλύτερο. «Τι ο κάβουρας, τι το ζουμί του», λέει. Σκέφτεται τι έχασε και, το σημαντικότερο, πιστεύει ότι το υψηλό βιοτικό και καταναλωτικό επίπεδό του έως το 2008 αποτελούσε «κεκτημένο».

Σ' αυτό το «κεκτημένο» γαλούχησαν γενεές οι εργατοπατέρες, οι αγροτοπατέρες και οι πολιτικοί «πατέρες του Έθνους». Η κρίσιμη, όμως, διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι αυτό το «κεκτημένο» δεν το δημιούργησε η εθνική οικονομία αλλά το γέννησαν τα δανεικά. Ζήσαμε μια τερατογένεση και την ευχαριστήθηκαν πολύ αλλά το τέρας μας εκδικείται. Και μας τυφλώνει.

Τα αδιαμφισβήτητα στατιστικά στοιχεία μαρτυρούν ότι:

- Το ΑΕΠ μειώθηκε 27,2% αλλά μεταξύ 2000-2008 είχε αυξηθεί κατά 70,8%. Παρά την δραματική πτώση του παραμένει υψηλότερο του 2000 κατά 45 δις.
- Για να φθάσουμε στην μεγάλη ευημερία της περιόδου 2000-2009, το Δημόσιο Χρέος αυξήθηκε από τα 125 δις στα 299,7 δις. Δάνεια 175 δις έστησαν εκείνη την ευημερία στα πήλινα πόδια της. Και τα πήλινα κατέρρευσαν.
- Στα δάνεια στηρίχθηκαν επίσης οι επιχειρήσεις και πάνω από ένα εκατομμύριο νοικοκυριά. Το 1999 είχαν δανεισθεί από τις Τράπεζες 48 δις ίσα με το 26,3% του τότε ΑΕΠ αλλά στα επόμενα οκτώ χρόνια δανείσθηκαν πανωσάμαρα άλλα 177 δις, οπότε χρωστούσαν το 94% του ΑΕΠ 1999. Πώς να τα ξεπληρώσουν τώρα;
- Την περίοδο της κρίσης οι τιμές των ακινήτων μειώθηκαν κατά 40%. Ωστόσο, στη δεκαετία 1997-2007 είχαν ανατιμηθεί κατά 170%.

Με τέτοια –και πολλά παρόμοια– δεδομένα επήλθε μοιραία η προσαρμογή στις πραγματικές δυνατότητες της χώρας. Αναμφισβήτητα είναι η βιαιότερη της Ευρώπης και το κόστος της δεν επιμερίσθηκε δίκαια. Είναι αναγκαία, όμως. Αντί, λοιπόν, να καταρώνται τα Μνημόνια και τους κομματικούς αντιπάλους τους, οι πολιτικοί οφείλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους, να εξηγήσουν στους απλούς πολίτες τον ελληνικό μηχανισμό της κρίσεως και να μη διασπαθίσουν ακόμη μια φορά τις θυσίες του Λαού σε ένα ακόμη γουέστερν σπαγκέτι. Θα συστρατευθούν τότε οι Έλληνες και θα κερδίσουν την κρίσιμη Μάχη της Ελλάδος.

N. I. Μέρτζος